

Hälsningar till Herrs Rådhus, till alla Lärare,
 till Kommandeur af Kongl. Landväg-
 skolan, till af de Aderton Svenske
 Akademien.

Den bekräftade uppmärksamheten
 Svenska Akademien bekräftat till dela
 mitt Skaldestycke: Gorsten, har nu
 åter bekräftat mig en utmärkt
 bekräftelse. Vårskatten har från

Q

yngre ären i livet, men kämpa sig till
 mig: men dermed sitter jag dock en sam-
 pa min karriär: intet med selskabe
 kan han äja rum; - och äro således fun-
 mig obekripligt angenäma de dagar, då
 jag får erfara Svenska Akademins gillas-
 de af mine försök. Själf har jag ej
 i en tillfälle, att den den 20 smärta
 ga belöningen, utan ankallan i första
 ödmjukhet, att den med profen, och
 adressen Thaco, som blifva mig
 tillkom.

Hon Landhofdingens och för-
 mändarnas sammankallade Riksdag
 mot mig har jag delat genom
 Hon Riksdagens Secretarie Fröen
 delat af Hon Landhofdingens

egen ände skrifvelse till iohänta. På
 got fruktar jag, att genoms rören be-
 gäran misbruka till Landt Hofdingens
 gynnelse, - gynnelse. Då jag änsir mig
 böra förklara, att, ehuru jag de sednare
 åren af min Genfletid erfärit. H-
 Rorrens och Biskoppens Gynneliga
 förtroende, och vörar. hvarom min
 sanna Gynmare, jag likväl förmodar
 att han hell vill veta om sådant,
 sedan det skett. Bliet det bekant,
 att han recom menderat. sådant ännu
 så skole han har Blyta af många
 sollicitat. Jag smickrar mig emed,
 att det seras, att om det kunde ske
 utan hans vetenskap, det seras i
 skole, mot hans vilja.

Min affsigt ad visserligen inte, att
 Ecclesiastiska. stat vilja förbigå min
 höjst och mest vördade förman: men i
 betraktelsen har jag en lika höj och vör,
 Sad förman: Hov Land höfdingen. &
 h Ecclesiastiska förhållanden för många
 inom Skiftet framför mig: i betrak-
 telsen har jag visserligen ingen förhåll
 men jag ad dock insam den, som har
 i orten derät kommer något beund-
 rande. Af denna anledning ad det
 ok som jag, under värdighet
 för hvilken väg jag både följt, vi-
 na min affsigt, haft djupheten
 vända mig till Hov Land höfdin-
 gen. Med bittid, och försen es,
 utan främsket, låter verkställas

sig, så är jag nöjd att med min utträd
 onskan skildes af, - och skall följa till
 att, afren utan denna skuld, gå mine mot
 skuldare innom Sakerstatet under ögonen.
 Hurd jag likväl på det högsta utbeder
 mig, att så äga den Landhöfvingen
 och Commendansens förfärande ynnest
 och beviljandhet, och har jag med djupa,
 på vördnad ämnat framkända
 Världarne den Landhöfvingens
 och Commendansens

Malmö den 13 Dec:
 1778.

ald. admyrk. af Linna:
 David Juelin